

Arrest

nr. 74 959 van 13 februari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 22 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN LANCKER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U werd geboren op 21 augustus 1982 in Shali (Tsjetsjenië). Omwille van de oorlog verhuisde u met uw ouders in 1995 naar Liman in de provincie Astrakhan, waar u vijf à zes jaar verbleef. Nadien keerden jullie terug naar Tsjetsjenië. Uw problemen begonnen nadat uw broer, K. R. (...), die werkzaam was op de zesde afdeling, een bevriende kennis uit hetzelfde dorp hielp vluchten en omwille hiervan op 4 of 5 augustus 2010 zelf vluchtte. Meteen nadat uw broer vertrok vielen militairen binnen bij u thuis. Ze haalden de kamer van uw broer overhoop en doorzochten zijn kisten. Ze wilden u meenemen en u vasthouden totdat uw broer zich bij hen zou komen melden. Door tussenkomst van uw ouders en de burens kon u hieraan ontkomen. Nadien overnachtte u bij uw tante en de burens. De militairen vielen dagenlang tweemaal per dag binnen in uw

ouderlijk huis. Hierop vertrok u diezelfde maand terug naar Astrakhan, waar u aanvankelijk verbleef bij Valya die u ook uw oma noemde.

Op 5 december 2010 huwde u traditioneel met Y. A. (...) (O.V. 5.504.235). Uw echtgenoot verbleef reeds in België toen het huwelijk voltrokken werd. Een Mullah kwam tot bij u in Astrakhan om het huwelijk in te zegenen. Nadien verbleef u bij de familie van uw man in het dorp Promyslovka in de provincie Astrakhan tot uw vertrek naar België.

Op 8 augustus 2011 vertrok u met uw schoonvader vanuit Astrakhan naar Minsk (Wit-Rusland) waar u na twee à drie dagen aankwam. In Minsk verbleef u bij een ver familielid van uw schoonfamilie tot 5 september 2011. Die dag vertrok u naar Brest waar u dezelfde dag aankwam. Op 6 september 2011 vertrok u vanuit Brest met een toeristische bus samen met een tussenpersoon, R. (...) genaamd. Diezelfde dag stapte u samen met R. (...) over in een personenwagen. Met deze personenwagen reisde u via Polen naar België waar u aankwam op 7 september 2011. Op 16 september 2011 diende u uw asielaanvraag in.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen.

Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaring blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u in Tsjetsjenië problemen heeft met militairen. Deze problemen ontstonden nadat uw broer, die werkzaam was bij de autoriteiten, een persoon hielp vluchten en vervolgens zelf was gevlucht. U bent er echter niet in geslaagd uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Eerst en vooral bleef u onaannemelijk vaag met betrekking tot een aantal belangrijke aspecten van uw asielrelaas. Zo verklaarde u dat uw broer 8 of 9 jaar werkzaam was op de zesde afdeling. U kon echter niet aangeven wat zijn specifieke functie inhield, noch wie zijn diensthoofd was (CGVS, p. 8). U wist ook hoegenaamd niet wat de naam was van de bevriende kennis uit hetzelfde dorp, die uw broer hielp te vluchten en waardoor uw broer nadien zelf verplicht was te vluchten. Evenmin wist u waarom deze bevriende kennis van uw broer moest vluchten, of hij al dan niet gezocht werd, of hij iets had misdaan, noch waarom uw broer hem had geholpen en wanneer hij hem hielp te vluchten (CGVS, p. 14 en 15). U wist ook niet of de militairen die nadien bij u thuis binnenvielen directe medewerkers waren van uw broer of niet (CGVS, p. 16), hoewel u op Dienst Vreemdelingenzaken zei dat het zijn collega's waren (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5). Bovendien kon u niet precies aangeven wanneer deze militairen de tweede keer bij u thuis binnenvielen toen u er aanwezig was (CGVS, p. 16). Ten slotte wist u niet of uw broer al dan niet officieel gezocht of vervolgd wordt. U antwoordde zowaar dat u niet op de hoogte bent van alles wat met uw broer te maken heeft (CGVS, p. 17). Aangezien al deze elementen de kern van uw asielrelaas raken, kon redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hieromtrent gedetailleerde informatie kon verschaffen, wat in casu niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aangetast.

Aangaande uw broer dient bovendien gewezen te worden op een tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal en uw eerdere verklaringen op DVZ. Zo verklaarde u op DVZ dat uw broer 3 of 4 jaar werkzaam was op de zesde afdeling (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5), hoewel u op het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij er reeds 8 of 9 jaar werkte. Toen u werd geconfronteerd met uw eerdere verklaring op DVZ, antwoordde u dat u het zich niet goed herinnert en dat u alles vergeet (CGVS, p. 8). Deze verklaring biedt echter geen afdoende uitleg, waardoor deze tegenstrijdigheid onmiskenbaar blijft bestaan. Daarnaast is het opmerkelijk dat u aanvankelijk verklaarde

dat uw broer geen verklaring had gegeven waarom hij vertrok. U zou enkel van de militairen hebben vernomen dat hij een dorpeling had geholpen te vluchten (CGVS, p. 6). Nadien verklaarde u dat uw broer (aan uw moeder) had gezegd dat hij verplicht was te vluchten omdat hij een bevriende dorpeling had helpen vluchten en dat u met betrekking tot zijn vluchtmotief alles ofwel van hem zelf had vernomen, ofwel van de mensen die nadien bij u thuis binnenvielen (CGVS, p. 14, 15). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder uitgehoud.

Indien de door u ingeroepen vervolgingsfeiten geloofwaardig zouden zijn, quod non, maakt u hoe dan ook niet aannemelijk waarom u zich niet probleemloos elders in de Russische Federatie, in het bijzonder in Astrakhan, zou kunnen vestigen. U verklaarde immers vanaf 1995 gedurende vijf à zes jaar in Astrakhan te hebben gewoond zonder noemenswaardige problemen gekend te hebben (CGVS, p. 4). Daarenboven vertrok u in augustus 2010, omwille van uw problemen, wederom naar Astrakhan. U verbleef er vervolgens een jaar lang tot aan uw vertrek naar België op 8 augustus 2011 en kende er in die periode eveneens geen problemen. U verklaarde eveneens dat er tot hier toe niemand achter u aan is gekomen in Astrakhan en niemand van uw schoonfamilie er werd lastiggevallen omwille van u (CGVS, p. 3-5, 7, 12). Toen u werd gevraagd of u zich niet in Astrakhan kon hervestigen om uw problemen te vermijden, antwoordde u dat men naar daar zou komen en u er zou vinden (CGVS, p. 17). Deze verklaring is echter niet afdoende daar ze louter een veronderstelling betreft die u niet hard kon maken, en temeer u er een jaar lang hebt verbleven zonder er problemen te hebben gekend.

Het feit dat u nog een jaar lang in Astrakhan hebt verbleven, na het ontstaan van uw problemen in de Tsjetsjeense republiek, alvorens uw land van herkomst te ontvluchten om beroep te doen op internationale bescherming, doet bovendien ernstige twijfel rijzen over de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in uw land van herkomst. Ook dit tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aan.

Bovendien dient te worden gewezen op enkele tegenstrijdigheden aangaande uw verblijf in Astrakhan, na uw problemen, en het tijdstip waarop u uw herkomstland bent ontvlucht. Zo verklaarde u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal dat u omwille van uw problemen naar Astrakhan vertrok in het midden van augustus 2010 (CGVS, p. 4). Tegelijk verklaarde u aanvankelijk dat u in augustus 2010 naar België vertrok en dat u geen jaar in Astrakhan hebt verbleven alvorens naar België te vertrekken (CGVS, p. 10), hoewel u op Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat u vanuit Astrakhan bent vertrokken op 8 augustus 2011 (DVZ, verklaring, vraag 35), zijnde een jaar later. Nadien verklaarde u dat u in augustus 2010 naar Astrakhan bent vertrokken en daar twee of drie maanden hebt verbleven alvorens naar België te vluchten. Toen u werd gewezen op uw eerdere verklaring dat u in augustus 2010 naar België ging, antwoordde u dat u het zich niet precies herinnert (CGVS, p. 11). Hierna verklaarde u dan weer dat u op 8 augustus 2011 vanuit Astrakhan naar België bent vertrokken (CGVS, p. 12). Toen u werd geconfronteerd met uw eerdere tegenstrijdige verklaringen aangaande uw vertrek naar België, antwoordde u dat u het zich niet goed herinnert omwille van de vele problemen die u heeft gekend. U weerlegde ook uw eerdere verklaring dat u twee of drie maanden in Astrakhan hebt verbleven voor uw vlucht naar België, en zei dat u er nog acht tot negen maanden hebt gewoond. Toen u werd gewezen op het feit dat indien u in augustus 2011 vanuit Astrakhan naar België bent vertrokken, u daar een jaar moet hebben verbleven (u verklaarde immers in die periode niet naar Tsjetsjenië te zijn teruggekeerd (CGVS, p. 4)), bevestigde u dit. Uw uitleg dat u zich niet veel herinnert, kan dit aanzienlijk aantal tegenstrijdigheden aangaande uw verblijf in Astrakhan en het tijdstip waarop u naar België bent gevlucht hoegenaamd niet verklaren, temeer gezien een beslissing om uw land te verlaten, jegens hetwelke u een ernstige vrees zou koesteren, om vervolgens een heel nieuw leven op te bouwen in een vreemd land, een dergelijke ingrijpende beslissing betreft. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aangetast, gezien hierdoor ernstige twijfel ontstaat omtrent het tijdstip waarop u uw herkomstland bent ontvlucht.

Daarnaast verklaarde u aanvankelijk zoals hierboven vermeld dat u midden augustus 2010 naar Astrakhan vertrok (CGVS, p. 4). Toen u later nogmaals werd gevraagd wanneer u precies naar Astrakhan vertrok, antwoordde u dat dit in juli 2010 was. Toen u werd gewezen op uw eerdere verklaring, zei u dat het misschien wel in augustus 2010 was, maar dat u het zich niet goed herinnert (CGVS, p. 16). Deze verklaring biedt echter geen afdoende uitleg en heft bijgevolg ook deze tegenstrijdigheid niet op, temeer uit uw verklaringen blijkt dat u naar Astrakhan vertrok, omwille van uw problemen in Tsjetsjenië die de rechtstreekse aanleiding vormden van uw vlucht.

U zou onderweg tussen Rusland en België nooit persoonlijk gecontroleerd zijn, ook niet aan de grensovergang bij Polen (CGVS, p. 13). Deze verklaring is echter weinig aannemelijk. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt immers dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de

buitengrenzen van de Schengen-zone zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles worden uitgevoerd. Het is bijgevolg quasi onmogelijk de EU of de Schengen-zone te betreden zonder persoonlijk gecontroleerd te worden. Er kan dan ook weinig geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u zonder persoonlijke paspoortcontrole met een personenwagen Polen bent binnengekomen (CGVS, p. 13). Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Russisch internationaal paspoort, waarvan u verklaarde dat het achterbleef bij de tussenpersoon R. (...) die u van Brest naar België begeleidde (CGVS, p. 10-11), bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden.

Dit vermoeden wordt bovendien versterkt door uw verklaringen aangaande het ontbreken van uw Russisch internationaal paspoort. Zo verklaarde u dat u uw reispas hebt achtergelaten bij de tussenpersoon R. (...) die u van Brest naar België begeleidde. U wist echter hoegenaamd niet waarom zij uw reispas nodig had en u hebt het bij aankomst in België niet aan haar teruggevraagd (CGVS, p. 10-11). Deze uitleg kan echter weinig overtuigen, gezien u niet waakzamer bent geweest ten opzichte van een dergelijk belangrijk reisdocument. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder uitgehold.

Ten slotte kon u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs voorleggen van de problemen die u verklaarde gekend te hebben. Zo kon u geen enkel tastbaar bewijs voorleggen van de verscheidene keren dat militairen bij u thuis binnenvielen in augustus 2010 (CGVS, p. 15-16). U slaagde er evenmin in de Belgische asielinstanties enig document voor te leggen met betrekking tot de identiteit en de loopbaan van uw broer R. (...), met wiens vlucht uw problemen begonnen (CGVS, p. 6, 14-17). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnd.

Uit het voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw Russisch binnenlands paspoort en een attest van uw traditioneel huwelijk) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Deze documenten bevatten uitsluitend informatie met betrekking tot uw identiteit en uw huwelijk, die echter niet betwist wordt, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen.

Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal maakte u melding van geheugenproblemen ten gevolge van een litteken dat u hebt opgelopen in 2007 (CGVS, p. 4, 8, 16, 17). Er moet echter worden opgemerkt dat u geen enkel bewijs of medisch attest kon voorleggen waaruit zou blijken dat u geheugenproblemen heeft. Het is bovendien opvallend dat u tijdens uw gehoor op Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord repte over eventuele geheugenproblemen. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat de hierboven vastgestelde vaagheden en tegenstrijdigheden hieraan te wijten zouden zijn.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient erop gewezen te worden dat uw partner Y. A. (...) (O.V. 5.504.235) op 31 augustus 2005 het vluchtelingenstatuut in België heeft verkregen. Gelet op het feit dat u een asielaanvraag heeft ingediend zes jaar nadat inzake de asielaanvraag van uw man een appreciatie werd

gemaakt die toen heeft geleid tot de toekenning van de vluchtelingenstatus, gelet op het gebrek aan geloofwaardigheid van de door u zelf verklaarde asielproblemen, gelet op uw verklaring dat uw man eigen problemen had waar u geen weet van heeft (CGVS, p. 7), kan een zelfde beoordeling van uw asielaanvraag niet worden verantwoord.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd.

Verzoekster vindt het argument dat zij geen enkel bewijs voorlegt van de functie van haar broer volkomen onredelijk. In huidig Tsjetsjenië is er voor werknemers bij autoriteiten een grote geheimhoudingsplicht. Deze werknemers mogen zelfs geen informatie meedelen aan familie en vrienden aangaande hun functie.

De bestreden beslissing wijst erop dat verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat haar broer 3 of 4 jaar werkzaam was op de zesde afdeling (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5), hoewel zij op het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij er reeds 8 of 9 jaar werkte. De bestreden beslissing stelt ook: *“U wist ook niet of de militairen die nadien bij u thuis binnenvielen directe medewerkers waren van uw broer of niet (CGVS, p. 16), hoewel u op Dienst Vreemdelingenzaken zei dat het zijn collega's waren (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5). Bovendien kon u niet precies aangeven wanneer deze militairen de tweede keer bij u thuis binnenvielen toen u er aanwezig was (CGVS, p. 16).”* en *“Daarnaast is het opmerkelijk dat u aanvankelijk verklaarde dat uw broer geen verklaring had gegeven waarom hij vertrok. U zou enkel van de militairen hebben vernomen dat hij een dorpeling had geholpen te vluchten (CGVS, p. 6). Nadien verklaarde u dat uw broer (aan uw moeder) had gezegd dat hij verplicht was te vluchten omdat hij een bevriende dorpeling had helpen vluchten en dat u met betrekking tot zijn vluchtmotief alles ofwel van hem zelf had vernomen, ofwel van de mensen die nadien bij u thuis binnenvielen (CGVS, p. 14, 15).”*

Ook al zou men kunnen aanvaarden dat verzoekster niet veel zou weten over de functie en werkzaamheden van haar broer dan nog zou zij op een coherente wijze de bovenvermelde feiten moeten kunnen meedelen.

Wat het verblijf in Astrakhan betreft, wijst de bestreden beslissing op de weinig coherente verklaringen van verzoekster in dit verband. De bewering dat zij er enkel kon binnen zitten uit angst voor controle is hiervan geen weerlegging.

Verzoekster weerlegt het motief met betrekking tot haar reisweg niet. De Raad schaart zich achter dit motief.

Verzoekster citeert in haar verzoekschrift een aantal uittreksels uit een algemene mensenrechten rapport en legt een uittreksel uit dit rapport neer. De loutere verwijzing naar en neerlegging van rapporten van algemene aard over de toestand van het land van herkomst bewijst persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie niet. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke.

Verzoekster heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekster aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS